

ték, asztal, szék, fogas, szekrény, falitükör, villanyvilágítás; lehetőség szerint úgy vannak ezek a szobácskák elrendezve, hogy a többször játszó színész oly kollegájával kerül egy öltözőbe, aki kevésbé van a színpadon elfoglalva. Az öltözők berregő-csengőkkel vannak felszerelve (némely színházban névre szóló csengők is), hogy az ügyelő hívására azonnal lejöjjön a színpadra azon szereplő, akihez felcsengetett. A férfiöltözők a női öltözőktől el vannak különítve és rendszerint a színházépület egy másik részében vannak elhelyezve. A női öltözők rendszerint csinosabbak a férfiakénál. A falakra képeket, festményeket, arcképeket szoktak kifüggeszteni, néha emléktárgyakkal is feldíszítik. A férfiöltözők falait a pajkos kollegák telefirkálják egymás bosszantására, — gyakran pedig feljegyzik azon nyelvbötléseket, amikkel ugatni akarják az érzékeny pályatársat. Az öltözőkben a színházi szabály értelmében egy órával az előadás kezdete előtt kell megjelenni a szereplőknek és ha valamegyik színész a felvonást kezdi, a harmadik csengetésre teljesen készen kell lennie. Az öltözőkbe idegeneknek tilos a bemenet, úgyszintén a dohányzás is szigorúan tiltva van. (Ha gyorsöltözés fordul elő a színdarabban, akkor ezt nem a rendes öltözőben intézik el, hanem a kulisszák mögött egy díszletfalakból összetákolt helyiségben. (V. ö. Gyorsöltözés.)

Öltöztető-szabó azon színházi alkalmazott, aki a színészeknek az öltözködésben segédkezik. Nappali elfoglaltsága a színházi szabóműhelyben van, este pedig az öltözőkben. Nagyobb színházban több Ő áll a színészek rendelkezésére. — **Az öltöztetőnők** többnyire varrónők, egyben a színház munkásai is, — azonban elég gyakran hajótörött vidéki színésznők is akadnak már, akik ilyenmű alkalmaztatást vállaltak.

Ölvedy Jenő, színész, sz. 1896-ban, Budapesten. Színpadra lépett 1920-ban.

»**Őn is, Szuper úr!**«... Ez a szállóige maradt fenn Szuper Károly (L. o.) színigazgató után, amelynek az a rövid magyarázata, hogy Szuper esténként a színészeknek, aki csak játszott valami kis

szerepet, gratulált, mondván: »Jól játszott, barátom!« — Mire az volt az obligit felelet: »Őn is, Szuper úr!...« (Lásd még: »Majd este, Szuper úr!«... címszót is.)

Önmagát játssza. Kritikusai kifejezés azon színészre, aki folytonosan a maga modorosságában játszik.

Órálló. A Színészegyesület érdekeit védő szaklap. Szerk. és kiadótulajdonos: Hajnal István. 1896. (Megszűnt.)

Ördög. (Az), vj. 3 felv. Írta Molnár Ferenc. Bem. 1907. ápr. 10. Vígszínház. Szereplők: László: Szerémy Zoltán; Jolán: Varsányi Irén; Ördög: Hegedüs Gyula; Elza: Gazsi Mariska; Selyem Cinka: Hegedüs né; András: Győző Lajos. 100. előadása: 1911. márc. 18.; 200-ik 1921. nov. 3. Új betanulással 1929. ápr. 9. Külföldön bemutatták: Turinban, 1908. jan. 11. Bécsben, a Volkstheaterben 1908. febr. 15., márc. 25-én a berlini Lessingtheater mutatta be. Varsóban, a császári színházban lengyelül 1908. máj. 1. Rabszki lengyel író fordításában. New Yorkban 1908. aug. 18. Szófiában 1909. okt. 16. Triesztben 1910. márc. havában, Zacconi rendezésében. Eszéken ez év márc. 31-én, horvát nyelven. Szentpétervárott a Termolov-színházban 1911. aug. havában. Hágában 1918. febr. (új betanulással), Bremerhavenben 1918. febr. 13-án mutatták be. A bécsi Renaissance Színházban 1920. nov. havában; a berlini Tribüneben, Korff-fal a címszerepben 1921. ápr. 19-én volt a bemutatója, nagy siker mellett. Buenos-Aires-ben 1923. aug. havában, Rio de Janeiro-ban az ott vendég szereplő Zacconi olasz színtársulata 1913. júniusában adta. Játsozták Londonban, Stockholmban, Chrisztíániában, Koppenhágában, Konstantinápolyban, Bukarestben, stb. Játsozták jóformán minden városban és minden nyelven.

Ördög mátkája (Az), népsz. 3 felv. Írta Géczy István. Bem. 1897. nov. 4. Népszínház. Főszereplők: Blaha Lujza, Lukács Juliska, Csatai Zsófi, Gazsi Mariska, Vidor Pál, Németh József, Szirmai Imre.